

Kopání základů sokolovny začalo 15.5. 1932, základní kámen položen 27.5. 1932

VÝROČÍ 100 LET OD ZALOŽENÍ SOKOLA V POSTUPICÍCH

Vznik TJ Sokol je spojován s koncem světové války a vznikem Československa. Dne 18. května 1919 se na přípravné valné hromadě sešlo 35 zájemců a během roku připravili vše pro založení Sokola. Na řádné valné hromadě 18. ledna 1920 se v hospodě u Hrabánků sešlo 86 členů a bylo zvoleno 11 členů výboru s předsedou Klementem Lievaldem. Roční příspěvky členů byly stanoveny na 50 Kč. Za tělocvičnu se nejlépe hodil sál u Hrabánků, za letní cvičiště místo před továrnou Na Podlesí. Cesta Sokola nebyla lehká. Vznikaly spory osobní, sociální i náboženské. Na konci roku ze zapsaných 86 členů klesl počet na 62 členy. Celkové jmění činilo v roce 1925 16.964 Kč. To už měla TJ Sokol za sebou nejen divadlo, akademii, ale i veřejná cvičení. Zpočátku se cvičilo pravidelně v úterý a pátek v sále U Hrabánků, ale v důsledku sporů se v roce 1926 necvičilo vůbec. Jen před akademií oživilo cvičiště na několik týdnů. Ta se velice vydařila i přes nepřízeň počasí. V roce 1926 Sokol

získal při parcelaci velkostatku pozemky U Lípy ve výměře 30 arů. Ihned se započalo s urovnáváním cvičiště a sháněly se prostředky na postavení tělocvičny. 14. 2. 1932 valná hromada rozhodla postavit jednoduchou budovu, v níž by se dalo cvičit. 16. 2. 1932 rozhodla, že stavba by měla stát do 50 000 Kč. Na zpracování plánů byli osloveni dva stavitelé Neubaer a Javůrek z Vlašimi. 8. května byl na valné hromadě vybrán projekt stavitele Javůrka. Pan Matoušek a několik dalších členů mělo k tomuto projektu připomínky a byli spíš pro modernější pojetí pana Neubaera. Prosadit se to nepodařilo. Jak se později ukázalo, postavila se bohužel nevyhovující budova. Základní kámen byl položen 27. května 1932 a v listopadu a prosinci se již cvičilo v nové tělocvičně. Pracovní povinnost mužů byla 100 hodin, žen 25 hodin. Slavnostní otevření sokolovny bylo 2. června 1933. Veřejné cvičení se vydařilo. Oslava byla mohutná. Dluh ko-

Pokračování na straně 10

V KRÁTOSTI Z OBCE

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám všem poděkoval za příkladné zvládnutí koronavirové krize, která si naštěstí v naší obci nevyžádala žádného nemocného, ale i tak citelně zasáhla do životů nás všech a mnoha rodinám převrátila život zcela naruby.

Velké díky patří všem, kteří věnovali svůj volný čas a pomáhali ostatním.

Roušky, které obec distribuovala šily paní učitelky z mateřské školy: Kamila Marešová, Bc. Hana Kladivová DiS, Kateřina Vajсарová DiS, Eva Prokopová, Ivana Novotná a paní Alena Plíhalová, dále paní Eva Rosová, Izabela Sternbergová a paní Anna Zahradníčková.

Při stáčení dezinfekčního prostředku, který byl posléze distribuován mezi seniory, pomáhal pan Václav Gruber, paní Kateřina Brabencová a Jana Kazdová. Stáčení a distribuci dezinfekce do všech domácností pak zcela zajistili dobrovolní hasiči z Postupic.

V neposlední řadě bych rád poděkoval kolegyním z úřadu, které se postaraly o rozvoz roušek a distribuci dezinfekce seniorům, a to vše nad rámec své obvyklé práce.

Poděkování patří i firmě ALPLA s r.o. Petrovice 8, Bystřice, která nám darem poskytla PET lahve, ve kterých Vám byl dezinfekční prostředek rozvážen.

KOMUNÁLNÍ ODPAD

Z důvodů opakujících se dotazů si Vám dovoluji podat informace ohledně svozu komunálního odpadu.

V posledních týdnech byl v některých osadách navýšen počet kontejnerů na tříděný odpad. Tímto Vás chci požádat o sešlapávání krabic a PET lahví, aby bylo možné do kontejneru uložit odpadu co nejvíce. Počet kontejnerů dále navyšovat nehodláme, jelikož by vzrostly náklady na odvoz a tím by obec byla nucena zvýšit poplatek, který v tomto roce zůstal stejný jako v roce 2019.

Stále platí, že objemný odpad můžete odvézt do sběrného dvora, který je otevřen první sobotu v měsíci od 9.00 - do 11.00 hodin.

Ve Lhotě Veselce byly umístěny již druhým rokem 2 černé kontejnery na svoz komunálního odpadu a to na období od dubna do října. Nahrazují popelnice pro chataře, kteří mají své nemovitosti v oblasti před viaduktem a za rybníkem. Do těchto míst se nedostanou zaměstnanci technických služeb. Nelze do nich dávat objemný odpad.

Dovolím si tímto požádat ty, jež dosud neuhradili poplatek za svoz odpadu, aby tak učinili v co nejkratší době. Dle vyhlášky č. 1/2019 je poplatek splatný k 28.2. daného roku.

Celkem bylo rozdáno přes 400 kusů roušek a téměř 1200 litrů dezinfekce.

Všem nám přeji, aby poslední měsíce zůstaly již jen ve vzpomínkách, a doufám, že podobná situace se nebude opakovat.

Jiří Sternberg

Z důvodů zvýšení bezpečnosti byly osazeny tři ukazatele rychlosti projíždějících vozidel

Poplatníkem je vlastník nemovitosti. Ze zákona se odpad nesmí převážet do místa trvalého pobytu.

Jiří Sternberg

REKONSTRUKCE SILNICE

V druhém pololetí bude pokračovat rekonstrukce silnice 112. Plánované uzavírky se nás budou velmi dotýkat.

I. Etapa: Bruk – Domašín - úplná uzavírka 1.června – srpen 2020

II. Etapa: Struhařov – odbočka na Bořeňovice - úplná uzavírka 15. června – 14. prosince 2020

III. Etapa: Chotýšany – Bruk - provoz řízen semaforem září – listopad 2020

IV. Etapa: Jemniště – Chotýšany - úplná uzavírka listopad – jaro 2021

Přes naši obec nevede žádná oficiální objízdná trasa, nicméně mnoho řidičů si bude zkracovat přes Postupice cestu. Dovoluji si Vás požádat o zvýšenou pozornost při řízení vozidel a opatrnost při pohybu na vozovce.

Jiří Sternberg

U S N E S E N Í č. 2/2020

ze zasedání Zastupitelstva obce Postupice (ZO) konaného dne 20. 5. 2020 od 17,00 hod. v zasedací síni OÚ Postupice

1. ZO schvaluje rozpočtová opatření č.1/2020 vypracovaná účetní obce pí. Matouškovou (jednotlivá rozpočtová opatření jsou přílohou zápisu).
2. ZO neschvaluje odprodej pozemku parc. č. 2126 ostatní plocha, neplodná půda o výměře 1302m² v k.ú. Milovanice, p. P. J., Holčovice.
3. ZO schvaluje odprodej pozemku parc. č. 1027/20 ostatní plocha, jiná plocha o výměře 70 m² v k.ú. Postupice, manželům A. a Š. W., Postupice, cena 50,- Kč/m², náklady spojené s převodem hradí kupující.
4. ZO neschvaluje odprodej pozemku parc. č. 1331/7 ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 76 m² v k.ú. Milovanice, p. J. R., Praha.
5. ZO neschvaluje odprodej ideální 1/2 pozemku parc. č.788/1 ostatní plocha, jiná plocha o výměře 4426 m² v k.ú. Roubíčková Lhota, žadatelům L. O. a K. O., Vídeň. Zároveň neschvaluje prodej tohoto pozemku p.č. 788/1 manželům V. a Z. K, Dobříčkov.
6. ZO schvaluje pronájem části pozemku parc. č. 858/47 louka, v k.ú. Postupice, o výměře 240 m² pro p. H. F., Postupice, za podmínek obvyklých.
7. ZO schvaluje pronájem části pozemku parc. č. 161 ostatní plocha, jiná plocha v k.ú. Postupice, o výměře 20m², pro p. Z. S., Praha, za podmínek obvyklých.
8. ZO schvaluje pacht části pozemků parc. č. 2228 trvalý travní porost (výměra 760 m²) a parc. č.2212 trvalý travní porost (výměra 960 m²), oba v k.ú. Milovanice, p. P. J., Holčovice, za cenu 3.000,- Kč/ha/rok.
9. ZO schvaluje příspěvek ve výši 30 tis. Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy na stavbu ČOV pro p. J. K., Lísek.
10. ZO schvaluje příspěvek ve výši 30 tis. Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy na stavbu ČOV pro p. Z. N., Postupice.
11. ZO nesouhlasí s povolením výkopu na pozemku p.č. 1599/5 ostatní plocha, ostatní komunikace a se zřízením věcného břemene na pozemcích parc. č. 1599/5, 1598 ostatní plocha, ostatní komunikace a p.č. 1528/3, 1528/5 ostatní plocha, silnice, v k.ú. Nová Ves pro žadatele R. S., F. Š. a M. K., Chudláz.
12. ZO schvaluje poskytnutí finančního příspěvku 1.000,- Kč z rozpočtu obce a uzavření Veřejnoprávní smlouvy na úhradu poplatku za svoz komunálního odpadu v roce 2020 pro 3 žadatele (jmenný seznam a vzor smlouvy je přílohou zápisu).
13. ZO schvaluje předložený návrh Katastrálního úřadu v Benešově na změnu katastrální hranice mezi k.ú. Jemniště a k.ú. Postupice, který je přílohou zápisu.
14. ZO neschvaluje žádosti o finanční dary pro společnosti RUAH, Diakonie Broumov, Hospic TŘI, Charita Vlašim

ŠKOLA TROCHU JINAK

Každého v životě potká někdy situace, kterou ještě nezažil, a musí na ni nějak zareagovat.

I když má naše škola dlouhou historii, taková situace nastala i pro ni a všechny, kdo s ní jsou nějak spojeni. Všichni čtenáři vědí, o čem píší, a tak nemusím nic dál vysvětlovat. Ze dne na den se naprosto změnil způsob vzdělávání. Když jsme dostali pokyn zavřít školu, první, co nás napadlo: A na jak dlouho, jak se k tomu postavit, co dětem zadat? Spousta otázek a žádná odpověď. Někde jsem slyšela úsloví, že tato situace se vyznačuje tím, že jedinou jistotou je nejistota. Potvrzuji.

Domluvili jsme se tedy na tom, že zatím zadáme úkoly přes maily. Toto spojení se všemi rodiči máme již nastavené, vyzkoušené, takže hned zafungovalo. Pro ty, co nemají možnost mailovat, byla připravena tištěná verze a pro všechny rodiče možnost konzultací s učiteli ve škole. Také telefonická spojení s rodiči fungovala skvěle. Statečné paní učitelky začaly natáčet vzdělávací videa, postupně se přidávali další. Kdo měl možnost, využíval WhatsApp, Messenger, Skype, hlavně u devětááků probíhaly i osobní konzultace z hlavních předmětů touto technickou cestou. Učitelé se ihned chopili i jiné práce, která se ve škole dlouho odkládala, protože na ni nebyl při provozu čas. Jednalo se o přesazování všech květin, úprava vitrín, úklid kabinetů nebo nářadovny atd.

Zavádění on-line výuky komplikoval i fakt, že náš správ-

ce školní počítačové sítě byl hospitalizován v nemocnici. Využili jsme tedy externího pracovníka, který nás zaškolil.

Zkoumali jsme, jakou platformu využít pro on-line výuku a nakonec jsme zvolili Teams. Sestavili jsme 2. stupni rozvrh on-line hodin a byli jsme rádi, že se slyšíme, popř. i vidíme.

Pak nastala změna, deváťáci mohli do školy, další domlouvání, co zařadit, jak to udělat nejlépe, abychom vyhověli všem požadavkům, další rozvrh. Jen se situace trochu ustálila, další změna – do školy mohou děti z 1. stupně. Logistika pracuje naplno, ale všichni se těší. Bez dětí je ve škole smutno. Ve výhledu je, že by se mohli vrátit i žáci 2. stupně, ale žádný pokyn zatím neexistuje.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem pracovníkům

školy. Pedagogickým pracovníkům za to, že situaci zvládají s přehledem, navzájem si pomáhají a podporují se, sdílejí zkušenosti a zajímá je, co se děje se žáky. Nepedagogičtí pracovníci udržují celou školu v čistotě, vše vydezinfikovali, připravili dezinfekční prostředky, starají se o to, aby byla škola bezpečná. Nesmím zapomenout na poděkování obci za včasné a dostatečné množství dezinfekčních prostředků, které nám zajistila. Velké poděkování od nás patří rodičům, kteří s námi spolupracují ještě úžeji, než při normálním školním roce. Děkujeme za podporu, ochotu, vstřícnost a trpělivost při překonávání počátečních problémů s on-line výukou, všem nám jde o to, aby děti neztratily kontakt se školou a jejich návrat proběhl bez problémů. Ať už to bude v červnu nebo v září.

Miroslava Ottlová

VOLEJBALOVÝ TURNAJ

„Tento způsob jara, zdá se mi poněkud podivným.“ Tato památná věta z knihy Rozmarné léto, se hodí na uplynulé období jako dělaná. Ples, jarmark, Pohádkový les....žádná z našich tradičních akcí se vzhledem k epidemiologickým opatřením uskutečnit nemohla. O to radostnější bylo, že do konce května se situace vylepšila natolik, že naše další naplánovaná akce „Volejbalový turnaj bývalých žáků školy“ se mohla v sobotu 30. května realizovat. Pravda, po tak dlouhé absenci sociálního kontaktu jsme očekávali větší zájem o potkávání se, ale i tak. Kdo přišel, zahrál si téměř bez oddechu na dvoukolovém turnaji. Ještě nikdy se ho neúčastnili žáci 9. třídy, protože nejsou „bývalí“. Letos dostala výjimku tři děvčata z 9. třídy. Je mi jich moc líto. Ve škole poctivě trénují již několik let a v posledním roce školy se jejich píle a úsilí měly zúročit na pořádaných turnajích. Těch mělo být ve 2. pololetí ještě minimálně 6. Nekonal se ale jediný! A tak byla povolená účast alespoň malou kompenzací. „Na bedně“ skončili všichni – Hvězdy, Mačety i Sígři, na krku si všichni odnášeli medaili, někdo i dvě. Bylo super se s některými po roce zase potkat. Nejlepší ale letos bylo vidět větší skupinu „nezarouškových“ osob pohromadě,

kteří se už těší na příští ročník. Tak zase za rok ahoj.

Jana Jíšová

KARANTÉNA V MŠ

Každý rok touto dobou obvykle píšeme článek o akcích, které ve školce proběhly a které nás ještě čekají. Letos je to jinak. Provoz byl přerušeno. Do poslední chvíle jsme doufaly, že se to nestane, ale situace si žádala jasné řešení.

Co teď? Že budeme šít roušky, jsme se rozhodly téměř okamžitě. Založily jsme takovou miniaturní manufakturu: stříhat, špendlit, ušít. Šlo nám to docela pěkně od ruky. Nakonec ještě uložit do obálek a odnést na obecní úřad a odtud putovaly roušky těm, kteří je potřebovali. Tak to šlo skoro 14 dní.

Co dál? Je jaro, měly bychom shrabat trávu. Ale co ty keře? Přistříhnout. Ne, že bych tomu rozuměla. Naopak. Ale měla jsem kolem sebe zkušené zahradnice, které přesně věděly co a jak. Taky si za to ze mě pěkně, ale v dobrém a vlídně, utahovaly. I tak jsem s vděčností myslela na svůj malý útulný byt v paneláku. Ale počasí bylo v tu dobu krásné a co jsme odklidily a ostríhaly, vydalo skoro na dva valníky.

To, co následovalo, začalo úplně nevinně. Ráno jsme si uvařily kávu a probíraly, co je třeba udělat dál. Otevření školky v nedohlednu, času spousta. Jak jsme se tak rozhlížely po třídě, najednou jsme viděly všechny ty nedostatky, které v běžném provozu tolik nevnímáme. Víme o nich, ale není čas se jimi zabývat. Vždyť třídy se přece malují během prázdnin a pochopitelně to dělají odborníci! Cože?

Veselé historky o drobných manželských bouřkách během malování nebraly konce a nakonec jsme se shodly, že vždycy je nejlepší, když si vymalujeme doma samy. Ale zvládneme to i ve třídách? Stropy dělat nebudeme, jsou vysoké, to bychom fyzicky nezvládly.... Jenže do téhle diskuze vstoupil pan školník. Když jsme mu nastínily situaci, bez rozmýšlení navrhl, že si stropy vezme na starost. Tím bylo rozhodnuto a rozjela se mašinerie prací, nad kterou v tuto chvíli, večer, v klidu svého panelákového bytu, pořád ještě žasnu.

Výběr barev na stěny do Třešňové a Jablíčkové třídy byl rychlý. Vše jsme si přivezly a začaly stěhovat. Pan školník

mezitím skočil na avizované stropy a nějak už nešlo couvnout – ne, že bychom chtěly. A znovu manufaktura. Ta je na štaflích a maluje horní linku, ta stěny, ta kolem oken a topení, někdo zase rohy. Za jedno dopoledne byla třída vymalovaná, další den druhý nátěr a šup na Jablíčka. A všechno od začátku. Nakonec padlo rozhodnutí, že i Jahůdky si zaslouží novou malbu. Tam už jsme jen aplikovaly zavedený režim. Navíc, tahle třída je poloviční, takže to šlo ráz na ráz. V tuto chvíli přispěchal znovu pan školník a dal do pucu i chodbu a šatnu. Tímto mu moc děkujeme.

Počkat! Šatnu? A co šatna u Třešňové? A byly jsme v tom zas...

Následoval úklid tříd, stěhování nábytku na své místo, dezinfekce hraček. Ale v tu dobu už nám rostla křídla a začaly jsme přemýšlet dál. Hnědá futra u dveří? Vždyť se to sem vůbec nehodí! A ty konzole? Hruža! Všechno natřít, jinak to nepůjde. V tomto bodě jsme se trochu

zasekly, protože barva, kterou nám v obchodě poradili, kryla prachbídne, takže jsme musely nátěr dělat třikrát. Ale chuť nám to nevzalo ani náhodou.

Jak jsme pořád běhaly nahoru a dolů, padlo naše oko lačné změny na zábradlí kolem schodiště. Další barva – s výrazně lepším krytím a jdeme na věc. To byl jediný okamžik, kdy jsme zapochybovaly: milion špryclíků, ke kterým se nedostanete, protože jsou ve výšce nad schodištěm. Musíte se ohnout přes zábradlí, ale stejně tam nevidíte. Přiznávám, padaly i peprnější výrazy a s nadsázkou jsme hledaly autora tohoto nápadu. Padlo i pár důmyslných návrhů na jeho potrestání, ale nakonec jsme to dotáhly a dost se nám ulevilo.

Soudný čtenář v tuto chvíli očekává konec. Opak je pravdou. Takže teď máme futra, máme schodiště a necháme tady tenhle nátěr z dob hluboké totality? Nevíte co myslím? Mluvím o nátěrech, které se dělají ve veřejných budovách a nemocnicích na stěnách do výše cca 1m a jsou omyvatelné. A, slušně řečeno, nevhledné.

Jenže tady trošku padla kosa na kámen. Nikdo nevěděl, co s tím. Prý je to nepřemalovatelné. Na věky. Bude se to loupat. Nebo to vůbec nepřilne. Ale ani teď jsme se nevzdaly. Našly jsme odborníka na slovo vzatého, nakoupily nátěr, přivezly a pustily se do toho. A světe div se, ono to klaplo!

Je pravda, že už jsme byly dost unavené, chůze, pracovní rytmus i reakce se nám tak nějak zpomalily a dokonce jsme se začaly těšit i na víkendy. Jenže jsme cítily, že to chce na ten dort nějaké třešničky. Jak do toho? No přece obrázky na stěny.

A už to frčelo. Někde strom, barevní ptáčky, jinde čapí hnízdo i s mláďaty nebo třeba myš, která si běhá z díry do díry a načuhuje, kam se jí zachce. Na fasádě zas přichází vítají Bob a Bobek.

Drobné doladování ve formě nových potahů na lehátko ve třídě, na nástěnky nebo závěs a záclonky se stalo už jen sladkým dezertem.

Tohle byla naše náplň práce během karantény. A nebylo toho málo. Možná to bude znít neskromně, pro někoho třeba i nabubřele, ale já jsem na nás všechny nesmírně pyšná. Odvedly jsme kus práce. Každý si našel své místo, byly jsme ve vzájemné shodě, naladěny na společnou vlnu. Užily jsme si i spoustu legrace, vzájemně jsme si pomáhaly. To není vždy samozřejmost.

Dovoluji si tady ještě nechat vzkaz svým kolegyním (podle

abecedy) Alence, Evče, Hance, Ivě a Kačce: až se jednou bude vzpomínat na karanténu TEHDY V ROCE 2020, vím bezpečně, že moje první myšlenka bude patřit vám, nám, tomu, co jsme dokázaly.

Holky, jste nejlepší! Slovy mých předškoláků: absolutně krutopřísně super. Je mi velkou ctí pracovat v takovém kolektivu. Děkuji!

Kamila Marešová MŠ Postupice

100 LET

VÝROČÍ ZALOŽENÍ

TJ SOKOL POSTUPICE

program oslav

<p>Historické pásmo 27.6., 4.7. a 11.7.2020 Sokolovna TJ Sokol Postupice</p> <p>Běh kolem Paperáku 6.9.2020 Hřiště Na Plajchách</p>	<p>Oslavy na fotbalovém hřišti</p> <p>1.8.2020</p> <p>Hřiště Na Plajchách</p>	<p>Výstava fotografií O prázdninách, bude upřesněno Obecní úřad Postupice</p> <p>Volejbalový turnaj Na podzim, bude upřesněno Hřiště u ZŠ Postupice</p>
---	--	---

HASIČI POSTUPICE

Hasiči v Postupicích nezahálají ani v době koronavirové epidemie.

Od začátku letošního roku má zásahová jednotka devatenáct výjezdů, z toho byly dva výjezdy k hořícím komínům, 8 krát k odstranění padlých stromů a ke 4 požárům. Například k požáru ve Lhotě Veselce či lesnímu porostu Popovice Věžničky, kde byly použity i dýchací přístroje k zajištění vyšší bezpečnosti zasahující dvojice našich hasičů.

Dále se členové zásahové jednotky podíleli na zajištění přípravy a následného rozvozu desinfekčních roztoků občanům obce.

V neposlední řadě naši hasiči pracují na přestavbě hasičské zbrojnice. Jistě si řada z vás všimla, že garáž cisterny má nová zateplená vrata. Vzniká také převlékácká část z jedné z bývalých garáží. Místo vrat je postavena stěna s dveř-

mi a oknem, nově vybetonovaná podlaha, na které je již dlažba. Zateplený strop a nově naštukované stěny vytvoří pohodlný prostor pro převlékání a vyzbrojení zásahové jednotky, která vyjíždí k zásahu.

Po dokončení a zprovoznění nové části zbrojnice uspořádáme den otevřených dveří, abyste si mohli prohlédnout, jakou technikou a jakým vybavením disponuje náš dobrovolný hasičský sbor a jeho zásahová jednotka.

Vítězslav Kotek Starosta SDH Postupice

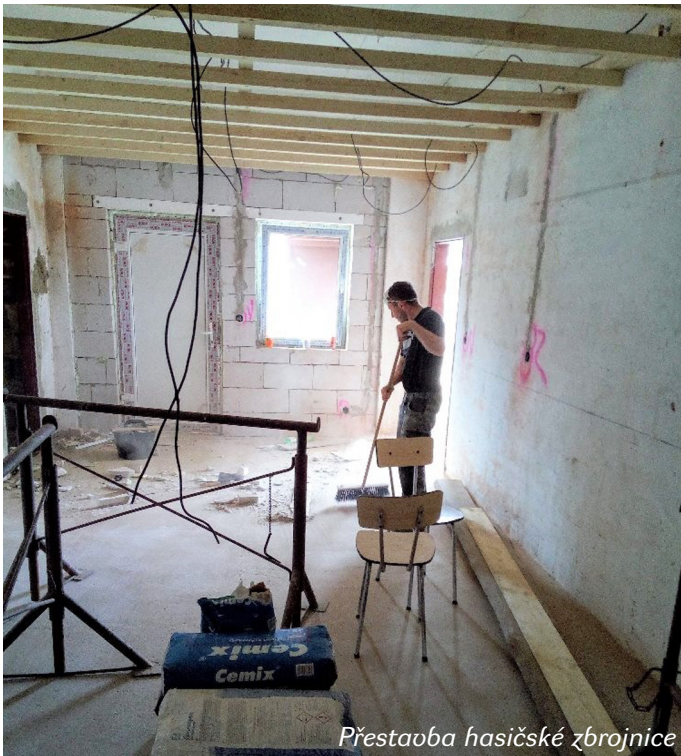

SENIORŮ KE KAFÍČKU

Vážení a milí senioři, všechny vás co nejsrdečněji zdravíme. Jak jistě dobře víte, vláda v souladu s ústavním zákonem 12. 3. 2020 vyhlásila na území České republiky nouzový stav a to ohledně výskytu koronaviru označovaného jako SARS CoV-2. Měli jsme pro vás naplánované akce a výlety, bohužel vzhledem k dané situaci jsme vše museli zrušit. Chci moc poděkovat našemu panu starostovi a hasičům za rozvoz dezinfekčních prostředků a věcí, které s tímto souvisely. Od začátku května, až do dnešních dnů, se situace pomalu uklidňuje a opatření vláda pomalu rozvolňuje. Rádi bychom se s vámi setkali v červnu v Restauraci U Sokola, opekli bychom si nějaký špekáček a naplánovali další program. Napadlo nás na září objednat autobus a rádi bychom s vámi navštívili skanzen v Přerově nad Labem. Poté bychom přejeli do Staré Boleslavi a navštívili PALÁDIUM v místní bazilice. Pro další informace prosím sledujte vývěsky u obecního úřadu a před Jednotou. Přejeme vám všem pevné zdraví a pohodové léto.

Milena a Vašek

Přestavba hasičské zbrojnice

HOUBAŘSKÉ OKÉNKO

To, že „nerostou, je sucho“ se už pomalu stává pozdravem houbařů. A platí to bohužel i o letošním jaru. Houby jsou zásadně závislé na množství srážek případně vzdušné vlhkosti. A tak jarní houby mnohde úplně chyběly. Kolem Postupic jsme nenašli smrže ani kačenky, nerostlo prostě skoro nic. A když už první májovky vyrazily, zasychaly. Až vlna dešťů přinesla v polovině května větší růst májovek a podtrnek. Zásadní změnu počasí ale asi čekat nemůžeme, suchá období budou pokračovat. Měli bychom se spíš naučit užívat si těch krátkých období, kdy se houbám daří. A také je to šance naučit se sbírat a ocenit houby sbírané méně. Ale i zjistit, že mnohé se těm sbíraným běžně často nejen vyrovnají. Naučit se bezpečně je určitě není tak těžké. Tak třeba přinést si nález domů, podle atlasu houbu určit, pečlivě projít hlavní znaky a možné záměny. A pokud je houba kvalitní a chutná, proč si nepřibrat další druh. V houbařské kuchyni většinou platí, že druhově bohatší směs je zajímavější a chutnější.

Chceme se ale zmínit o dalším významném přínosu hub, totiž jejich léčivému účinku na lidský organismus. Je to téma možná nečekaně obsáhlé. Léčivých hub je doslova plno. Jednodušší by bylo psát, které nějaký léčivý účinek nemají a na kterou chorobu nebyly ještě vhodné houby objeveny. Výzkumy a objevy léčivých účinků probíhají mnohdy i více než 50 let, užívání s prokázanými účinky některých druhů je doloženo až 2 tisíce let. Mnoho léků bylo vytvořeno na základě nalezených účinných látek právě v houbách. Potíž je v tom, že naprostou většinu hub nelze pro masové použití v dostatečném množství pěstovat. A samozřejmě je jednodušší ve velkém vyrábět syntetické léky. Je nutné zdůraznit, že nelze psát, že jsou lékem a dnešní klasickou léčbu nahradí. Ovšem mohou jí významně podpořit a účinky jsou

mnohdy téměř zázračné. Jednou ze zásad, kterou je nutné dodržovat, je pravidelné a dlouhodobé užívání. Proto je nejlepší užívat je sušené jako prášek nebo v kapslích, čaj nebo tinkturu. Mnohé mají účinky i preventivní.

Troudnatce kopytovitý

Z těch hub, které snad porostou v nejbližší době, lze zmínit mochowky, růžovky neboli masáky, pravé smrkové hříby, různé holubinky.

A jeden recept, jak se zbavit oparů, případně začínající zastavit. Stačí si hned při prvních příznacích, ale lépe preventivně jednou týdně, udělat čaj z troudnatce kopytovitého. Je to běžný choroš rostoucí nejčastěji na břízách a bucích. Polévkovou lžičkou nastrouhané houby zalijeme 0,25 l vařící vody, 10-15 minut louhujeme a slijeme, lze přidat i citron, med. Čaj nemá houbovou chuť a je osvěžující.

*Přejeme vám zajímavé úločky!
Jiřka a Radek*

STROUHA

Na fotografii z roku 1933 je vidět strouha podél silnice na Milovanice, která odváděla vodu z rybníčku Kalužinka na Malém náměstí. Dole přes strouhu vede lávka k domu čp. 128, který nechal postavit v roce 1925 Jaroslav Novák a po čtyřech letech ho pronajal Okresní hospodářské správě Benešov, dnes je zde pošta. V kronice je zaznamenáno, že v roce 1934 po velkých deštích byly napáchany značné škody a postihly i rybníček na návsi. Bylo podemleto zdivo, které se zřítilo do vody. V roce 1935 obec nechala rybníček opravit, zdivo bylo rozebráno, udělány nové pořádné základy, nový taras a kolem kovové zábradlí. Zároveň při těchto opravách byla zbudována nová kanalizace od rybníčka podél silnice až do potoka, který vedl kousek pod domem čp. 128. Tak strouha zanikla a na jejím místě je nový chodník. Tato oprava přišla na 9.000 Kč a státní dotace činila 1.800 Kč.

Připravil J. Šesták

Foto archiv Jiří Šesták

100 LET OD VZNIKU SOKOLA – HISTORICKÉ PÁSMO

Již od založení Sokola bylo divadlo jeho nedílnou součástí. Proto také byla sokolovna stavěna s jevištěm. Sokolové hráli každoročně několik představení a vždy s velkým úspěchem. O významu divadla svědčí zápis z kroniky z roku 1937: „Po stránce vzdělávací byla činnost daleko větší

zadní stranu a vybudovali podestu, nakoupili židle. Opravili jsme šatnu u zadního vchodu, šatnu pod jevištěm, vybudovali nové spojovací dveře a přizdili příčku mezi restaurací

než tělocvičná. Divadelních představení bylo 6. Musí se po pravdě přiznati, že jednota má obratného režiséra, který má šťastnou ruku jak ve volbě kusu, tak herců, a proto je vždy úspěch předem zaručen. Souhra je vždy tak dokonalá a pojetí kusu tak přesné, že scéna naše může závoditi s kterýmkoliv městským ochotnickým jevištěm.“ A i v dalších letech se hrálo divadlo s většími či menšími přestávkami.

Současné postupické divadlo tak navázalo na tradici vybudovanou našimi předky. A i když se v dnešní době jedná o samostatnou jednotku z pohledu spolkového, stále můžeme divadlo řadit do sokolských aktivit. Amatérský spolek hraje pod svojí „hlavičkou“, ale mnoho členů souboru je zároveň i členy TJ Sokol. Sokolovna je naší domovskou – a také jedinou – scénou a také tak o ni pečujeme. Pověsili jsme historické obrazy nalezené při úklidu na půdě, zprovoznili oponu a vyměnili trámy u jeviště, dokončili jeho

a sálem. Ale co je nejdůležitější – přivádíme do sokolovny život – diváky. Posledních několik let hrajeme stabilně 8 představení, které vidí více než 200 diváků. To je 1 600 lidí, kteří do sokolovny v zimních měsících přijdou. A právě proto naši dědové sokolovnu budovali. Aby žila.

V souvislosti s oslavami mě napadla okamžitě myšlenka na nějaké pěkné pásmo, které by mapovalo 100 let spolku. Abychom si uvědomili, jaký historický klenot máme. A připomenuli si lidi, kteří vše budovali a udržovali. Uvědomujete si, že se ve 100 letech skrývá 5 generací? A víte, kteří potomci zakládajících členů žijí stále v Postupicích? Já jsem je našla. Jestli chcete vědět, kteří to jsou, přijďte se podívat v sobotu 27. června 2020 na Historické pásmo Sokol 100.

Pásmo začíná založením sokola a textem se zakládajících plakátů zvoucích na ustavující schůzi v restauraci U Hrabánků. Pokračuje promítáním dobových snímků doprovázeným zápisy z kroniky. Promítání se bude střídát s živým cvičením. Každých 10 let je vložena jedna historická skladba. Nejpůsobivější je skladba „Přísaha republiky“ z roku 1938, ve které muži nejenom vzpomenu na oběti I. světové války, ale která se stala demonstrací proti nastupujícímu fašismu. Muži cvičí i historickou skladbu z roku 1920 na hudbu Josefa Suka opěvující krásy našeho Podblanického kraje, složenou pro tyto účely. Starší ženy přicházejí se skladbou „Beseda“, kterou cvičily sokolky ve 30. letech. Mladší ženy předvedou současnější skladby – pomalejší Vltavu a rychlejší, notoricky známá Poupata z roku 1985. Poslední skupinou, která cvičí, jsou děti. Jejich skladba je zařazena do roku 1948, kdy probíhá poslední sokolský slet před historicky druhým zákazem Sokola. Další skladbu cvičí se staršími ženami a je zařazena do roku 1990. Celkem se nácvičku účastní více než 60 cvičenců, kterým patří obrovský dík.

Poslední léta jsou prezentována jednotlivými složkami Sokola – zvláštní místo dostávají: šachy, odbíjená, Běh kolem Paperáku, sokolovna, divadlo, hřiště, fotbal.

Pražská sokolská obec nám zapůjčila i dva historické kroje. K nahlédnutí bude velké množství fotografií, které jsem získala nejenom z původních kronik a od kronikáře pana Šestáka, ale i z dalších rodinných fotoarchívů. K vidění bude i sokolská kronika s doplněnými zápisy do roku 2019, legendární zápisy z utkání od Ládi Pěkného od roku 1992 a další materiály týkající se Sokola.

dární zápisy z utkání od Ládi Pěkného od roku 1992 a další materiály týkající se Sokola.

Věřím, že v každém z nás zůstalo alespoň semínko sokolských ideálů a že se vám pásmo bude líbit. S ohledem na omezenou kapacitu sálu musíme přistoupit k vydávání vstupenek na vystoupení, které má k dispozici paní Jitka Šestáková v restauraci U Sokola. Vstupné je dobrovolné, a pokud se rozhodnete přispět jakoukoliv částkou, pak při samotné akci. Případná další představení budou přidávána podle zájmu diváků. První termín je 27. června a další budou dva následující víkendy.

Ráda bych zakončila opět slovy kronikáře Sokola pana Matouška: „Bolí však stále citelněji, že lidé ztrácí k sobě lásku a důvěru. Než obrňme se vírou, že bude lépe. Jen v lásce se rodí velké a ušlechtilé věci. Neztrácejme ideály, nedalo by se žít.“

Blanka Jíšová

100 LET

SOKOL POSTUPICE

1920–2020

Historické pásmo
 Promítání fotografií doprovázené komentářem z kroniky, vstupy živého cvičení (ženy, starší ženy, muži, děti)
Sokolovna Postupice vstupenky povinné, u paní Šestákové 27. 6. 2020
 restaurace U Sokola, vstupné dobrovolné 4. 7. 2020
11. 7. 2020

Pokračování ze strany 1

Ilem 100.000 Kč však velmi tížil, sháněly se prostředky na úhradu. Třeba studenti z Postupic sehráli na staré poště divadelní představení Revoluce od profesora Ferdinanda Strejčka a odevzdali výtěžek 500 Kč. V průčelí nad jevištěm vymaloval postupnický rodák profesor Miloš Skočdopole obraz s motivem svobody. Členství bylo opět na vzestupu. V roce 1933 má Sokol už 106 členů. V tělocvičně se cvičí, na hřišti se hraje nohejbal. V roce 1936 však dřevomorka zničila podlahy v Sokolovně a náklady na opravu si vyžádaly částku 3 955 Kč. Cvičení upadla a v roce 1937 cvičí jen dorost a žactvo. Zato vzkvétalo kulturní využití sokolovny. Byla sehrána řada divadelních představení, např. Bílá nemoc, Obrácení Ferdýše Pištory, Otec, RUR, Grand hotel Nevada, Ulička odvahy, Jan Žižka. Divadlo vedl Bohumil Matoušek a vydatně mu pomáhal herec Déda Papež. V roce 1938 má jednota 71 členů. Po 15. březnu celá naše vlast pocituje německou okupaci. V letních měsících bylo okresním úřadem povoleno alespoň promítání filmů v sokolovně.

1940 – 1945. V sokolovně cvičí ještě muži, ženy, dorostenčí a dorostenky. A to do června 1940. V květnu byly uspořádány ještě dvě taneční zábavy. V roce 1940 vznikla ještě kabina na promítání filmů. V září byla z rozkazu okupantů Česká obec sokolská rozpuštěna. Poslední výborová schůze se konala v lednu 1941, od února už činnost ustává docela. Všechny sokolovny i postupická byly zabaveny protektorátním Moravcovým Kuratoriem pro výchovu mládeže, které usilovalo o převýchovu české mládeže po nacistickém vzoru. V naší obci se činnost této organizace provozovala jen více méně nepravidelným cvičením. V celé naší obci válka přímo nezasáhla, ale přece si vyžádala řadu obětí. Bratr Bohumil Matoušek byl vězněn pro podezření z ilegální činnosti. Trvale zde sídlil asi od roku 1930 předseda NSDAP Blunk se svými třemi dcerami, které bedlivě sledovaly činnost v obci. Místní revoluční výbor v čele s učitelem bratrem Ja-

nen Jankovským měsíc před koncem války jednal o složení zbraní s německou posádkou, která byla umístěna v sokolovně. Kapitulace dne 9. května zastihla bratry připraveny vytvářet klid z chaosu, který přinesla okupace a válka.

1945 – 1948. Když jsme přišli v polovici června 1945 do sokolovny (píše Mařenka Mootzová v sokolské kronice) až dosud obsazené Rudou armádou, zjistili jsme hlavně škody na nářadí. Bylo rozlámané a svlečené z kůže, promítací plátno pomalováno, nádobí a židle rozbity nebo rozkradeny. Snímáme nad jevištěm omítku s nápisem „Schon willkommen“. O nápisy se postaral malíř pokojů bratr Lenhart na obraze Miloše Skočdopole. V průčelí budovy se opět zaskvěl sokolský znak. Cvičit se začalo v polovině července 1945. Stálou starost působil však dluh, který činil 89.098 Kč. Shání se stále peníze a kulturní činnost členů TJ Sokola byla prostředkem. V předvečer 28. října Sokolové zapálili sletovou hranici U Křížku nad Remízku u příležitosti zahájení XI. všesokolského sletu. 28. října byla sehrána v

sokolovně divadelní hra Rukopis času. Na první výročí Pražského povstání 5. května 1945 byla uspořádána společně se školou tělocvičná akademie a 9. května se všemi místními spolky oslava Dne vítězství s lidovou veselící na Plajchách a večer v sokolovně. Šibřinky a taneční zábavy zejména posvícenské přinesly dost prostředků, takže dluh se snížil na 25 000 Kč. Počet členů na sklonku roku 1947 činil 100. Sehrána další tři představení, z toho Rukopis času se hrál v Benešově. Koncem roku 1947 činil dluh už jen 18 000 Kč.

1948 – 1980. V prosinci došlo ke sloučení Sportovního klubu s TJ Sokol.

Klub pěstoval pouze fotbal a jinou činnost nevykonával. Hrál IV. třídu okresního přeboru a umísťoval se v druhé polovině tabulky. Cvičení v sokolovně však živořilo. Ta sloužila k dvěma účelům. Cvičební sál naplněn židlemi se využíval jako místo pro kino a na druhé straně jako tělocvična. Před cvičením bylo nutno vynášet židle ven a po cvičení je znovu narovnat. Obrat nastal v roce 1951. Postupice mají novou školu s pěknou tělocvičnou. Škola vzala pod svá křídla TJ Sokol a bylo zahájeno pravidelné cvičení v tělocvičně.

Sokolovna osiřela a sloužila jako sál kina, školy, MNV a všem složkám pro pořádání kulturních a jiných akcí. Po náboru přibýlo 37 nových členů. V roce 1954 se vrátilo 8 členů po vykonání vojenské služby a také studenti. Činnost se rozvíjí. Cvičí muži, dorostenky, žáci i žákyně. Oddíl kopané se v okresní soutěži umístil na prvním místě a postoupil do

vyšší soutěže. Vznikl i oddíl odbíjené. Byl zahájen nácviik na spartakiádu, kde cvičí 4 muži, 4 dorostenky a školní mládež. Pro oddíl kopané byly postaveny nové kabiny a lavičky pro diváky. Hráči mají nové dresy a kopačky. V roce 1955 divadelní soubor sehrál v Postupicích a Domašíně hru Paní mincmistrová. Podle nového zákona vznikl nový název Tělovýchovná jednota Sokol Postupice. Je zaregistrováno 83 členů. V roce 1956 se osm členů jednoty zúčastnilo Krajského zájezdu na Slovensko. Pobyt v Košicích nebyl příjemný, studené až nevráživé přijetí, ubytování na slámě jsme odmítli. V jídelnách jim odmítli stravování, v obchodech pro ně nic neměli. Ale vše vynahradil pětidenní pobyt na horách. V roce 1957 získala jednota od ČSTV 23 000 Kčs. Byla provedena nová el. instalace, sokolovna vymalována, renovován obraz nad jevištěm, přeložena celá střecha, natřena okna a dveře, jeviště opatřeno černým závěsem. Divadelní soubor sehrál hru Divotvorný klobouk, což byla poslední hra souboru od jeho založení. Sokolové získávají přenosnou koncesi na výčep a podávání jídel, což přineslo velký zisk. V roce 1959, když nastoupila do školy zdejší rodačka Jarmila Novotná, ožila práce s žactvem. Při obnovených sportovních hrách cvičilo 70 dětí. Sokolovna se stávala těsnou, a tak členové přistoupili k přístavbě východního přisálí a záchodů. Rozpočet činil 83 000 Kčs. Okolo hřiště bylo vysázeno 50 topolů. V roce 1963 byl založen oddíl stolního tenisu, měl 8 členů. Ping-pongový stůl obdržel od okresní-

do akce Zet. Zahájena byla v březnu 1970 a dokončena v roce 1972. Pod touto přístavbou byl vybudován sklípek, tzv. Kasíno s parketovou podlahou. Stěny byly obloženy dřevem, vybavení tvořily stolky s měkkými sedačkami, barovým pultem, intimním osvětlením. Na těchto stavbách bylo odpracováno 2.000 brigádnických hodin.

V roce 1973 má Sokol 123 členů, z toho 75 mužů, 23 žen, 25 žáků. Oddíl kopané měl 50 členů a klesl do IV. třídy. Oddíl žáků neměl dobré vedení a byly nekvalitní tréninky, tudíž si také nevedl dobře. Oddíl odbíjené mužů, který vedl Ivan Matoušek, vyhrál okresní přebor a postoupil do krajského přeboru. Vznikl i oddíl odbíjené žen, v místní soutěži skončil na 3. místě. V roce 1974 má Sokol 136 členů z toho 76 mužů, 21 žen, 14 dorostu, 24 žactva. Oddíl mužů v odbíjené se udržel v Krajském přeboru. Domácí zápasy hrál na hřišti u školy za vydatné podpory diváků. V roce 1975 nacvičovalo 9 žen pod vedením paní Netušilové a děti nacvičovaly ve škole. Všichni se zúčastnili okresní i okrskové spartakiády. Přístavba sokolovny dále pokračovala. Ve východním přisálí vznikla jídelna, rozšířena byla kuchyně, zaveden vodovod. Tradiční plesy a zábavy měly velkou návštěvnost. Výnos z těchto akcí činil v tomto roce 31.000 Kč. Oddíl kopané hrál IV. třídu, žakovský oddíl byl na posledním místě. Stále mu chyběly trenéři, ale i obětavost a zápal pro hru. V roce 1976 Sokol koupil druhý autobus, první sloužil jen pět let. Od-

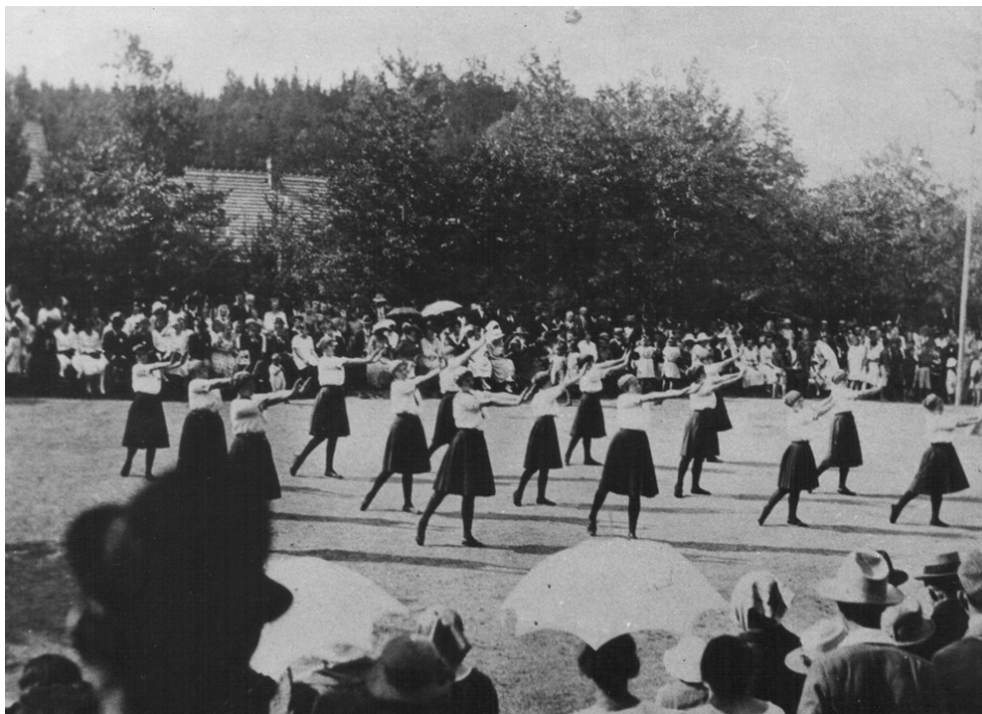
dílu kopané se podařilo postoupit do 3. třídy okresního přeboru, na podzim obsadil třetí místo. Ženy a žákyně pravidelně cvičily v tělocvičně, žáci necvičili vůbec.

V roce 1977 byla vymalována celá sokolovna, stěny obloženy dřevěnými obklady. Hřiště u sokolovny nemělo bezprašný povrch, a proto bylo rozhodnuto udělat nový asfaltový, který provedla firma Stavby silnic a železnic. Celá akce vyšla na 95.000 Kčs. Zároveň byl celý areál oplocen.

Rok 1980 znamenal pro Sokol velkou událost. Byl to rok 60. výročí založení Sokola Postupice. Oslava se konala 13. září. Sešlo se 240 současných i bývalých členů Sokola. Výstava fotografií a pohárů v předsálí byla dokladem činnosti Sokola za 60 let existence.

Sokolové si dali záležet, aby oslava i celé okolí bylo pěkně upraveno. Odpoledne na slavnostní schůzi přečetl hlavní projev Bohouš Matoušek, jediný žijící člen, který byl u založení Sokola. Na závěr bylo na nově upraveném hřišti u sokolovny cvičení žáků a žákyň. Pokračování bylo na fotbalovém hřišti, kde oddíly kopané sehrály několik zajímavých zápasů. Večer v Sokolovně byl zakončen taneční zábavou s hudbou Jára Sysla z Chotýšan. Bylo to krásné zakončení oslav, které vyvrcholilo vystoupením starších členů se zpěvem sokolské hymny, při kterém je nutné stát na stolech.

Připravil Jiří Šesták

ho výboru. 16. února chytil trám přizděný v komíně, od něj chytly podbíječky. Šťastná náhoda přivedla do sokolovny vedoucího kina pana Heligeho. Ten za pomoci pana Fojtů požár uhasil. V roce 1965 se konala celostátní spartakiáda. 9. května na cvičišti za sokolovnou cvičili žáci z Benešova, Jankova, Ouběnic, Popovic a Postupic – celkem 400 cvičenců. Slavnost zakončil oddíl kopané zápasem na Plajchách.

V roce 1966 byla dokončena stavba přisálí za vydatné pomoci většiny členů Sokola. Bylo rozhodnuto o další stavbě přisálí západním směrem. Stavba byla povolena a zařazena

Sokolovna v Postupicích v roce 1933.

Foto archio Jiří Šesták

Sokolovna v Postupicích v roce 2020.

Foto Jiří Maršiček

Postupický zpravodaj je občasníkem obecního úřadu v Postupicích, vychází 4x ročně, distribuce je zajištěna zdarma do všech domácností na Postupicku. Číslo 68 vyšlo 5. ČERVNA 2020 v Postupicích • Redakční rada: Ing. Jiří Sternberg (postupice@chopos.cz), Miloslav Půta (Miloslavputa@seznam.cz), Jana Jišová (jana.jisova@zspostupice.cz), Jiří Šesták (sestakpostupice@seznam.cz), Jiří Maršiček (jmarsicek@seznam.cz), Anna Pütová (a.pauleova@email.cz) • Grafické zpracování / layout: Jiří Malý (jiri.d.maly@seznam.cz)

Příspěvky je možné předávat do kanceláře obecního úřadu (pokud možno v elektronické podobě) nebo zaslat emailem na adresu postupice@chopos.cz. Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla bude 15. ZÁŘÍ 2020 • Postupický zpravodaj je zapsán do evidence periodického tisku pod ev. číslem MK ČR E 19969.

